

følgende ændringer optrykke og herunder ændre ordene „ministeren for handel, industri og søfart“ til „handelsministeren“ samt til i lovtidende at bekendtgøre den således ændrede lov som „Patentlov“.

§ 3.

Denne lov træder i kraft den 1. december 1958.

Bemærkninger til lovforslaget.

Medens direktoratet for patent- og varemærkevæsenets virksomhed i årene før og under krigen udviste et betydeligt årligt overskud, har det — på grund af de stigende udgifter — været nødvendigt efter krigen at gennemføre en forhøjelse af patent- og varemærkeafgifterne for at søge tilvejebragt en rimelig balance på direktoratets regnskab.

Således forhøjedes ved lov nr. 515 af 22. december 1947 afgiften for indlevering af patentansøgninger og afgiften for udstedelse af patenter. Årsafgifterne for udstedte patenter forhøjedes ved lov nr. 508 af 20. december 1950 og lov nr. 304 af 26. november 1953, og ved lov nr. 35 af 4. marts 1953 gennemførtes en forhøjelse af afgifterne for anmeldelse og fornyelse af varemærker.

De herved forøgede indtægter har imidlertid vist sig utilstrækkelige til at imødegå udgiftsstigningerne, der er en følge af den almindelige prisudvikling, navnlig stigningen i lønningerne. Det bemærkes herved, at der — bortset fra den pr. 1. marts d. å. stedfundne forøgelse af patentkommissionens medlemsantal med to — ikke har fundet nogen forøgelse af medarbejdernes antal sted i de senere år.

For finansåret 1957-58 udgjorde patent- og varemærkevæsenets samlede indtægter 2 839 835 kr., udgifterne 2 877 856 kr., således at underskuddet androg 38 021 kr. På finansloven for indeværende finansår er direktoratets samlede indtægter anslået til 2 839 000 kr. og udgifterne til 2 916 000 kr., d. v. s. at der regnes med et underskud på ca. 77 450 kr., som dog efter vedtagelsen af den nye lønningsslov vil stige til ca. 270 000 kr. Endvidere bør der tages hensyn til, at udgifterne til afskrivning og forrentning af direktoratets bygning, Nyropsgade 45, vil blive væsentlig forøget som følge af en projekteret tilbygning, hvis opførelse forventes påbegyndt i løbet af kort tid.

For at opnå, at indtægterne ved virksomheden i de kommende år med en rimelig sikkerhedsmargin vil kunne dække udgifterne, må det anses for nødvendigt, at institutionens indtægter forøges ved en forhøjelse af visse af afgifterne. I betragtning af at forslag til en ny varemærkelov snart kan forventes fremsat, synes en regulering af varemærke-

afgifterne først at burde finde sted i forbindelse med den kommende varemærkelovs gennemførelse; den eventuelle indtægtsforøgelse bør derfor opnås gennem en forhøjelse af patentafgifterne. Medens de forskellige afgifter som foran anført hidtil har været fastsat i selve patentloven, foreslås det nu, at man af rent praktiske grunde fremtidig overlader det til handelsministeren at fastsætte afgifternes størrelse. Det understreges dog herved, at det er tanken, at taksterne ingensinde skal fastsættes højere, end at de giver dækning for udgifterne med en rimelig sikkerhedsmargin.

Til oplysning om, hvilke takstforhøjelser, der agtes foretaget, såfremt lovforslaget gennemføres, er som bilag optrykt udkast til bekendtgørelse om takster ved indlevering af ansøgninger om patent og udstedelse af patenter m. v.

Til de enkelte bestemmelser i bekendtgørelsesudkastet knyttes følgende bemærkninger:

ad bekendtgørelsens § 1.

Indleveringsafgiften for patentansøgninger, jfr. patentlovens § 11, blev ved lov nr. 515 af 22. december 1947 forhøjet fra 50 kr. til 75 kr. og ved lov nr. 304 af 26. november 1953 til 100 kr. Den nævnte afgift indbragte i finansåret 1957-58 430 600 kr. Indleveringsafgiften kan dog ikke dække udgifterne ved en patentansøgnings behandling, idet alene den akkordmæssigt fastsatte betaling for forundersøgelse og forbehandling andrager fra 115-160 kr. pr. ansøgning, hvortil kommer de almindelige omkostninger ved opretholdelse af patentkommissionen og direktoratet. Indleveringsafgiften foreslås forhøjet til 175 kr. og således, at patentkommissionens adgang til at eftergive denne afgift, når ansøgeren godtgør at være trængende, opretholdes.

Den tilsvarende afgift i Norge, der sidst er reguleret i 1956, er 100 norske kroner, medens den i Sverige efter en nylig stedfunden forhøjelse er 200 svenske kroner.

En forhøjelse af indleveringsafgiften som den foreslåede skønnes at ville medføre en årlig merindtægt på ca. 300 000 kr.